

år efter udrejsen, anses for at have fast bopæl i riget uanset årsagen til udlandsopholdet, jf. *afsnit 3.2.2.*

En sådan ordning ville adskille sig fra den gældende ordning efter folketingsvalglovens § 2, stk. 2, ved, at der ikke blev stillet krav om, at det pågældende arbejde kunne henføres til en af de særlige kategorier af arbejde, der er omfattet af folketingsvalglovens § 2, stk. 2. Ordningen ville inden for de tidsmæssige grænser, der fastsættes, omfatte enhver form for ansættelse i udlandet hos en derværende arbejdsgiver.

I lighed med den gældende ordning efter folketingsvalglovens § 2, stk. 2, ville der fortsat skulle foretages en efterprøvelse af såvel årsagen til udlandsopholdet som udlandsopholdets midlertidighed.

Det er Valgretsudvalgets opfattelse, at personer, der i en periode på over to år tager ophold uden for Danmark, uden at formålet med eller årsagen til opholdet i sig selv er udtryk for tilknytning til Danmark, ikke kan siges at have bevaret en reel tilknytning til riget, som kan siges at svare til den, der opnås ved faktisk fast bopæl. Udvalget har ikke fundet, at et arbejde i udlandet i sig selv er udtryk for en særlig tilknytning til riget. Udvalget har derfor fundet, at ordningen vil give anledning til betænkeligheder af en sådan vægt, at ordningen ikke kan anses for at være forenelig med grundlovens § 29.

Der henvises til betænkning nr. 1432/2003, kapitel 6.2.3. og 6.2.3.1., side 322-328.

3.2.3.4. Personer med dansk indfødsret med ansættelse ved en udenlandsk afdeling af en dansk offentlig myndighed, virksomhed eller forening uden at være udsendt af vedkommende myndighed, virksomhed eller forening, som agter at vende tilbage til riget senere end to år fra udrejsen

Valgretsudvalget har overvejet grundlovsmæssigheden af en ordning, hvorefter alle personer med dansk indfødsret, som opnår lokal ansættelse i en afdeling i udlandet af en dansk offentlig myndighed eller en herværende privat virksomhed eller forening, og som midlertidigt har taget ophold i udlandet, idet de pågældende agter at vende tilbage til riget senere end to år efter udrejsen, anses for at have fast bopæl i riget.

Den omhandlede ordning ville i givet fald ikke som i den i *afsnit 3.2.3.3.* beskrevne ordning omfatte enhver person med dansk indfødsret, der havde taget beskæftigelse i udlandet, men alene de personer med dansk indfødsret, der havde taget beskæftigelse hos en udenlandsk afdeling af en dansk offentlig myndighed eller en herværende privat virksomhed eller forening, og hvor opholdet i udlandet var midlertidigt.

Ordningen ville være et supplement til den ordning, Valgretsudvalget har vurderet som forenelig med grundloven, hvorefter alle personer med dansk indfødsret, der agter at vende tilbage til riget inden for to år efter udrejsen, anses for at have fast bopæl i riget uanset årsagen til udlandsopholdet, jf. *afsnit 3.2.2.*

En sådan ordning ville adskille sig fra den gældende ordning efter folketingsvalglovens § 2, stk. 2, ved, at der ikke blev stillet krav om, at det pågældende arbejde kunne henføres til en af de særlige kategorier af arbejde, der er omfattet af folketingsvalglovens § 2, stk. 2.

I lighed med den gældende ordning efter folketingsvalglovens § 2, stk. 2, ville der fortsat skulle foretages en efterprøvelse af såvel årsagen til udlandsopholdet som udlandsopholdets midlertidighed.

Valgretsudvalget har ikke fundet, at der i selve virksomhedens tilknytning til Danmark ligger en så stærk tilknytning fra den ansattes side til riget, at der er grundlag for at anlægge en anden vurdering af ordningens grundlovsmæssighed end den, udvalget har anlagt ved den ovenfor i *afsnit 3.2.3.3.* beskrevne ordning. Valgretsudvalget finder, at en ordning som den i nærværende afsnit beskrevne vil give anledning til betænkeligheder af en sådan vægt, at ordningen ikke kan anses for at være forenelig med grundlovens § 29.

Der henvises til betænkning nr. 1432/2003, kapitel 6.2.3. og kapitel 6.2.3.2., side 322-324 og side 328-332.

3.2.3.5. Personer med dansk indfødsret, som agter at vende tilbage til riget inden for en periode, der er længere end to år efter udrejsen, og som har bevaret deres bolig her i landet, anses for at have fast bopæl i riget

Valgretsudvalget har overvejet grundlovsmæssigheden af en ordning, hvorefter personer med dansk indfødsret, som agter at vende tilbage til riget inden for en given periode, der er længere end to år efter udrejsen, og som har bevaret bolig her i landet, anses for at have fast bopæl i riget.

Ordningen ville være et supplement til den ordning, Valgretsudvalget har vurderet som forenelig med grundloven, hvorefter alle personer med dansk indfødsret, der agter at vende tilbage til riget inden for to år efter udrejsen, anses for at have fast bopæl i riget uanset årsagen til udlandsopholdet, jf. *afsnit 3.2.2.*

Parallelt med, hvad der følger af den gældende bestemmelse i folketingsvalglovens § 2, stk. 2, ville der efter en sådan ordning blive stillet krav om en særskilt tilknytning, men af en anden art end de tilknytnings-